

JOURNAL OF SOCIAL AND HUMANITIES SCIENCES RESEARCH

Uluslararası Sosyal ve Beşeri Bilimler Araştırma Dergisi
Open Access Refereed e-Journal & Refereed & Indexed

Article Type	Research Article	Accepted / Makale Kabul	17.02.2019
Received / Makale Geliş	22.11.2018	Published / Yayınlanma	18.02.2019

OKULLARIN FİZİKSEL YAPISINA YÖNELİK ÖĞRENCİ GÖRÜŞLERİ STUDENT' PERSPECTIVES OF PHYSICAL FEATURES OF THEIR SCHOOL

Züleyha BİRİNCİ

Milli Eğitim Bakanlığı, İstanbul / TÜRKİYE, ORCID: 0000-0002-0397-8130

Dr. Öğr. Üyesi Mustafa ÖZGENEL

Sabahattin Zaim Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Eğitim Bilimleri Bölümü, İstanbul / TÜRKİYE, ORCID: 000-0002-7276-4865

ÖZET

Bu çalışmada, farklı tür ve kademe öğrenim gören öğrencilerin, okullarının fiziksel yapılarına yönelik görüşlerini belirlemek amaçlanmıştır. Bu amaç doğrultusundaki verilerin elde edilmesi için nicel araştırma modeli kapsamında yer alan betimsel tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmaya 2017-2018 eğitim öğretim yılında İstanbul ili, Üsküdar ilçesinde öğrenim gören 569 öğrenci katılmış olup bunların yüzde 50.3'ü kız, yüzde 49.7'si ise erkektir. Araştırma kapsamında veri toplamak okulların fiziki yapısının eğitim ve öğretim açısından uygunluğu ölçeği kullanılmıştır. Araştırma bulgularına göre öğrencilerin okul bahçelerini yetersiz olarak görmektedir. Öğrenciler okul içerisinde en çok tuvaletlerin yetersizliğinden, okul dışında ise okul kantininin uygun olmamasından şikâyet etmektedir. Bulgulara genel olarak bakıldığında, yaş ilerledikçe okula yönelik eleştirilerin arttığı görülmektedir. Dolayısıyla en olumlu görüş ilkököl öğrencilerindedir. İlkokul öğrencilerine en yakın yakın görüş ortaokul öğrencilerindedir. İmam hatip ortaokulu öğrencileri görüş açısından daha çok lise öğrencilerine benzemektedir. Lise türleri arasında ise bir farklılık bulunmamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Okulların fiziki yapısı, öğrenci görüşü

ABSTRACT

The aim of this study was to determine students' opinions of the physical structures of their schools in different types and grade levels. In this descriptive survey study data was collected via questionnaire. 569 students from the Uskudar district of Istanbul participated in the study during 2017-2018 academic year. In the scope of the research, the data collection scale of the physical structure of schools was used in terms of education and training scale. According to the findings of the study students think that school yards are insufficient and not suitable for their needs. Students complain about the inadequacy of the toilets in the school and the lack of school canteen. When we look at the findings in general, it is seen that the criticism towards schools' physical features increases as age progresses. Therefore, the most positive opinion is in primary school students. The closest view to the primary school students is in the secondary school students. Imam hatip secondary school students are more similar to high school students. There is no difference between students' perspectives attending various high school types.

Key Words: Physical structure of schools, student perspectives

1. GİRİŞ

İnsan davranışları ile mekân arasında karşılıklı etkileşim ve yoğun bir ilişki vardır. İnsanlar davranışlarını belirleyen ihtiyaçları doğrultusunda çevreyi şekillendirerek kendilerine uygun mekânlar oluşturur (Kahraman, 2014). Mekânsal tasarım elverişli olduğu ölçüde insan davranış ve eylemlerini yönlendirir. Özellikle okul gibi kamusal alanların kurgu ve tasarımında "mekânsal elverişlilik" kavramı daha fazla önem arz etmektedir (Kahraman, 2014).

Öğrenme ortamı kavramı öncelikle kişilerarası iklim veya bir sınıfın organizasyonuna atıfta bulunmak için kullanılmıştır. Bunun yanı sıra okulun fiziksel çevresi ile ilgili kaygılar genellikle boyut, akustik, aydınlatma ve ısıtma için asgari standartların oluşturulması ile sınırlı kalmıştır (Colven, 1990). Bu durum aslında yukarıda sayılan temel gereksinimler karşılandığında çocukların öğrenmesinin yalnızca pedagojik, psikolojik ve sosyal değişkenlere bağlı olduğu varsayımından kaynaklanmaktadır. Ancak bu varsayım incelenmeye ve tartışılmaya muhtaç olan ve kanıta dayalı olmayan bir ön kabuldür. Günümüzde teknolojik gelişmeler, eğitim sistemlerinde yaşanan hızlı değişimler gibi nedenler eğitim

felsefelerinin ve bunlara bağlı olarak öğrenme çevrelerinin değişebilir olmasını ve bu mekânların yaşanabilecek değişimlere uyum sağlayabilmesini gerekli hale getirmiştir. Bu ve benzeri özellikler eğitim kurumlarının fiziki yapısının önemini günden güne artırmaktadır (İslamoğlu ve Usta, 2016).

Bir okulun fiziksel ortamının her çocuğun öğreniminde bir faktör olarak önemli olduğu konusunda neredeyse şüphe yoktur; ancak, bu önerme ile ilgili sağlam kanıt veya destekleyici veri neredeyse yoktur. Öğrencilerin ve öğretmenlerin sınıfta geçirdiği zaman miktarı dikkate alındığında, bu yerlerin misafirperver ve konforlu olmasını beklemek mantıksız değildir. Eğitim mekânları olarak okullar, insanların çevrelerindeki değişimlere ayak uydurmalarını desteklemek üzere bireysel davranışlarını değiştirmeleri ve yeni davranışlar kazanmaları için uygun ortamlar sağlamak yükümlülüğündedir. Bu nedenle okulların hem çevredeki gelişme ve değişimlere uyum sağlayacak, hem de bunları yönlendirebilecek mekânsal yeterliliğe sahip olmaları gerekmektedir (Türk, 1998'den akt. Özbayraktar, 2005).

Son yıllarda eğitimciler fiziksel çevrenin diğer boyutlarının öğrencilerin davranışları, tutumları ve öğrenmeleri üzerinde etkili olabileceğini düşünmeye başlamıştır. Bu farkındalığın muhtemel sebeplerinden birisi çevre psikolojisi alanının ortaya çıkması ile birlikte insan-çevre ilişkilerine olan ilginin artmasıdır (Duncanson, 2003). Diğer sebepler arasında eğitim ile ilgili yeni yaklaşımlardan olan açık eğitim sınıfları ve açık alan okulları hareketlerinin büyümesi sayılabilir. Her iki hareket sınıf alanını kullanmak ve okul binasının tasarımı için yeni yaklaşımlar içermektedir (Kuller ve Lindsten, 1992).

Türkiye'de her yaş grubundan milyonlarca öğrencinin eğitim aldığı ilkökul binaları genellikle aynı mimari tarzda yapılan, bir örnek projeler olarak tasarlanmaktadır. Bölgelerin ve illerin iklim genel mimari tarz gibi özellikleri düşünülmeden okullar aynı biçimde ve aynı malzemeler kullanılarak inşa edilmektedir (Yılmaz, 2012:1). Oysa bu yapıların buldukları bölgelerin özelliklerinin ve değişen dünya koşullarında çocukların eğitim ihtiyaçlarının nasıl farklılaştığının da göz önüne alınarak, gerektiğinde esneklik sağlayacak öğrenme mekânları şeklinde tasarlanmaları gerekmektedir. Yeni bir okul binasında bile yetersiz doğal ışık, dolaşım ve hareket elverişliliği, toplantı alanları ve eğitim yerleri gibi sorunları olabilir.

Okul binasında hareket ve dolaşım desenleri, büyük grup buluşma yerleri, gün ışığı ve manzaralar ve öğretim mekânları olmak üzere dört önemli unsura dikkat edilmelidir. Hareket ve dolaşım desenleri ana giriş, amaçlı koridorlar, dolaşım sınıflandırmalarına, hareket yoğunluğuna veya serbestliğine, kişisel alanlara ve sosyal mesafelere bağlantılar olarak tanımlanmaktadır (Wohlwill ve van Vliet, 1985). Kişisel ve sosyal mesafeyi görmezden gelen kalabalık bir okulun öğrenci çıktıları üzerinde olumsuz etkisi vardır. Çok fazla çocuk veya çok az yer içeren yüksek yoğunluklu okullarda aşırı uyarılma seviyesi, stres, mevcut kaynakların yetersizliği ve yeterli kontrol sağlanamaması gibi durumlar ortaya çıkar. Okul, kültürel çevrenin içindeki sosyal bir sistem olduğundan, kalabalık ve yoğunluğa bağlı sosyal uzaklık, okul tasarımının ve karar vermenin bir işlevidir.

Öğrenci dolaşım alanının mimari tasarımı, bir okul binasının eğitim işlevi üzerinde belirgin bir etkiye sahiptir (Castaldi, 1994). Öğrenci trafiğinin binanın bir bölümünden diğerine hızla akmasına izin veren dolaşım sınıflandırmalarına özel dikkat gösterilmelidir. Bir okul içindeki hareket, öğrenmenin önemli bir destekçisi olabilir. Aktivite alanları ve sınıflar arasında engel bulunmayan yollar, öğrenme alanlarının kullanımını geliştirir.

Simmel, Frisby ve Featherstone (1997) tüm sosyal etkileşimlerin, bireyler ve gruplar arasındaki göreceli yakınlık ve mesafelerle nitelendirilebileceğini belirtmiştir. Fiziksel olarak kişisel alandaki sıkışıklık duygusal aşırılıklara neden olabilir. Öğrencilerin ihtiyaç duyduğu kişisel alanı ölçen Cochran, Hale ve Hissam (1984), kişilerarası yakınlığın, açık alanlarda daha az rahatsızlık yarattığını ortaya koydu; bu, okul tasarımlarına daha büyük ortak alanların ve açık alanların da dâhil edilmesi gerektiğini göstermektedir. Bu mekânlar geniş aydınlatma içeren davetkâr ve konforlu alanlardır. Okullardaki büyük grup toplantı yerlerinin örnekleri arasında medya merkezleri, yemek alanları, gündelik öğrenci toplantıları için ortak kullanım alanları ve amfi tiyatrolar sayılabilir.

Işık, besin ve suyun ardından bedensel fonksiyonları kontrol etmedeki en önemli çevresel faktördür. Farklı renkteki ışık kan basıncını, nabızı, solunum hızını, beyin aktivitesini ve biyolojik ritmini etkiler (Wurtman, 1975). Pineal bezin melatonin sentezini etkilemek için tam spektrumlu ışık gerekir, bu da vücudun serotonin salgılamasını belirlemeye yardımcı olur ve çocuğun sağlığı ve gelişimi için kritik

öneme sahiptir. İnsanlar sirkadiyen ritimleri (biyolojik saat) düzenlemek için gün ışığına ihtiyaç duyarlar (Hughes, 1980). Zayıf ışıklı ve penceresiz sınıflar öğrencilerin günlük bir uçuş sersemliği (jet lag) yaşamalarına neden olabilir. Ayrıca, floresan ışıklandırma türleri bazı öğrencilerin hafif nöbetler geçirmelerine neden olabilir.

Sınıflarında en çok gün ışığı alan öğrencilerin matematik dersinde %20, okuma dersinde % 26 daha hızlı ilerledikleri rapor edilmiştir. Benzer şekilde, daha geniş pencere alanlarına sahip sınıflardaki öğrencilerin küçük pencereci sınıftaki öğrencilere göre matematikte %15, hızlı okumada %23 daha hızlı oldukları görülmüştür (Heschong Mahone Group, 1999). Edwards ve Torcellini (2002) gün ışığı alan odalardaki öğrencilerin penceresiz veya zayıf ışıklı sınıflardaki öğrencilere göre daha yüksek test puanları elde ettiklerini göstermiştir.

Sınıf ortamının başarı dışı davranışları ve tutumları etkileyebileceğine dair önemli bulgular vardır (Colven, 1990). Yumuşak sınıflar daha iyi katılım, daha fazla katılım ve sınıfa, eğitime ve sınıf arkadaşlarına karşı daha olumlu tutumlarla ilişkilendirilmiştir; Halen işleyen sınıflara getirilen küçük tasarım değişikliklerinin, öğrencinin mekânsal davranışında değişiklikler, materyallerle etkileşimin artması ve daha önemli sorgulamalar yarattığı gösterilmiştir.

Eğitim öğretim faaliyetleri için oluşturulan fiziksel mekânın özellikleri (sıra, masa, dolap vb. araçlar, boş alanlar, mekânın ısı, ışık ve renk düzeni) öğretmen-öğrenci etkileşimi üzerine büyük etkilere sahiptir. Fiziksel ortamlar, okula ortamındaki öğrenmenin temelini oluşturduğundan, öğrenme motivasyonunu artırma ve yerine göre azaltma potansiyeli taşımaktadır (Özbyraktar, 2005). Yarının derslikleri stüdyolara benzemelidir. Her öğrenci için iş istasyonları ve araştırma alanları ve ayrıca çeşitli büyüklüklerde boşluklar olmalıdır. Okullarda ortak olan, merkezi buluşma yerleri ve sunum alanları ile birlikte işbirlikli öğrenme, sessiz özel alanlar ve öğrencilerin bağımsız olarak düşünebilecekleri ve çalışabilecekleri çalışma alanları bulunmalıdır. Son olarak, öğretmenler bireysel sınav ve danışmanlık yapabilecekleri, bireyselleştirilmiş çalışma programları düzenleyebilecekleri veya ebeveynleri arayabilecekleri ofislere sahip olmalıdır. Okullar çeşitli değişen öğretim stratejilerini destekleyecek kadar esnek olmalıdır. Katlanır bölmeler, büyük grup konferans salonları, küçük grup alanları ve personel ofisleri gerekli görülen tasarımlardan birkaçıdır (Zhang ve Chen, 2019).

Özbyraktar (2005) sınıf ve kütüphane tanımlamalarının değiştiğini sınıfların daha çok etkinliğe imkân vermek üzere esnek mekânlara dönüştüğünü belirtmiştir. Esnek sınıf mekânlarının yaygınlaştığı gelişmiş ülkelerin aksine Türkiye’de esnek sınıf mekân tiplerinin sadece özel okullarda belirli tiplerde olduğu saptanmıştır. Bullock (2007) öğrenci başarısı ve okul binaları arasında olumlu bir ilişki tespit etmiştir. Karasolak ve Sarı (2011) üç ilköğretim okulunda, öğretmen ve öğrencilerin okullarındaki fiziksel olanaklara yönelik geliştirdikleri metaforları ve bu metaforlara göre okul binalarının taşıdığı mesajları incelenmiştir. Araştırmanın bulgularına göre, öğretmen ve öğrencilerin duyu ve düşüncelerinin, okulların fiziksel yapısına paralel olarak geliştiği ve bina koşullarının daha iyi olduğu okullarda öğretmen ve öğrencilerin binaya yönelik daha olumlu duygular besledikleri sonucuna varılmıştır.

Çocuğun varlık koşullarını düzgün yaşaması için özel çevreye olan gereksinimi karşılanmalı, gelişim alanlarını olumlu etkileyecek mekânlar tasarlanmalıdır (Güller, 2013). Çocukların ihtiyaç duyduğu özgürlük, güvenli mekânlar ile sağlanırken, hareketini dolayısıyla bedensel gelişimini teşvik edecek ve hızlandıracak uyarıcı ortamlar yaratılmalıdır. Özgür ve uyarıcı ortam çocuklarda zihin gelişimini hızlandırır (Güller, 2013).

Gelecekte varlık bütünlüğüne sahip bir insan için bugünün çocuklarına nasıl bir çevre sunulması gerektiği üzerinde durmak bu yüzden önemlilik arz eder. Bu çalışma mekân olarak okulların öğrenci gözü ile nasıl değerlendirildiğini anlamak açısından alana bir katkı sunacağı için önemlidir.

1.1. Çalışmanın Amacı

Işık’a (2004: 62) göre öğretim ortamlarının uygun bir fiziksel düzene sahip olmasının üç temel fonksiyonu vardır. Bunlar: (1) Öğrencilerin daha kolay öğrenmesini sağlamak, (2) Öğrencileri fiziksel olarak rahat ettirmek ve (3) öğrencileri derse karşı motive etmektir. Bu bağlamda bu çalışmada, farklı tür ve kademe öğrenim gören öğrencilerin, okullarının fiziksel yapılarına yönelik görüşlerini belirlemek amaçlanmıştır. Bu amaç doğrultusundaki aşağıdaki alt amaçlara cevap aranmıştır.

1. Okulların fiziksel yapılarına yönelik öğrenci görüşleri nasıldır?
2. Okulların fiziksel yapılarına yönelik öğrenci görüşleri cinsiyetlerine göre farklılaşmakta mıdır?
3. Okulların fiziksel yapılarına yönelik öğrenci görüşleri okul türlerine göre farklılaşmakta mıdır?
4. Okulların fiziksel yapılarına yönelik öğrenci görüşleri okul kademelerine göre farklılaşmakta mıdır?

2. YÖNTEM

2.1. Araştırma Modeli

Bu araştırmada, nicel araştırma modeli kapsamında yer alan betimsel tarama modeli kullanılmıştır. Betimsel tarama modeli bir olayı, olguyu belirli zaman dilimi içerisinde resmetmeyi amaçlar ve o ana ilişkin bilgi sunar (Büyüköztürk ve ark., 2016). Bu çalışmada da okulların fiziki yapısının eğitim ve öğretim açısından uygunluğu öğrenci görüşleri açısından değerlendirilmiştir.

2.2. Evren ve Örneklem

Bu araştırmanın evrenini 2017-2018 eğitim öğretim yılında İstanbul ili, Üsküdar ilçesinde öğrenim gören öğrenciler oluşturmaktadır. Bu dönemde Üsküdar ilçesinde yaklaşık 90.000 öğrenci öğrenim görmekteydi. Bu sayıdaki evrenden %5 hata payı ile alınabilecek örneklem sayısı 383'tür (Yazıcıoğlu ve Erdoğan, 2004). Bu araştırmada minimum örneklem sayısının üzerine çıkılarak 569 öğrenciye ulaşılmıştır. Örneklem seçiminde basit tesadüfi örneklem ve tabakalı örneklem teknikleri birlikte kullanılmıştır. Tabakalı örneklem kapsamında, okul türleri, eğitim kademeleri ve sınıflar belirlenmiştir. Okul türü olarak Anadolu Lisesi, meslek lisesi, imam hatip lisesi, ortaokul, imam hatip ortaokulu ve ilkokul seçilmiştir. Her okul türünden birbirine yakın sayıda örnekleme ulaşılmıştır. Sınıf kademesi olarak, ilkokul seviyesinde 4., ortaokul seviyesinde 8. ve lise seviyesinde 12. sınıf seçilmiştir. Okul türlerini temsilen kura ile birer okul seçilmiş ve o okulda belirlenen sınıflarda araştırmaya katılmayı kabul eden öğrencilerden veri toplanmıştır.

Tablo 1. Araştırmaya Katılan Öğrencilere İlişkin Tanımlayıcı Özellikler

	Değişken	N	%
Cinsiyet	Kız	286	50,3
	Erkek	283	49,7
Kademe	İlkokul	91	16,0
	Ortaokul	198	34,8
	Lise	280	49,2
	Anadolu Lisesi	85	14,9
Okul Türü	Meslek Lisesi	96	16,9
	İmam Hatip Lisesi	99	17,4
	Ortaokul	98	17,2
	İmam Hatip Ortaokul	100	17,6
	İlkokul	91	16,0
	Toplam	569	100,0

Araştırma toplam 569 öğrenci katılmış olup bunların yüzde 50.3'ü kız, yüzde 49.7'si ise erkektir. Öğrencilerin yüzde 16'sı ilkokul 4'e, yüzde 34.8'i ortaokul 8'e yüzde 49.2'si ise lise 12'ye devam etmektedir. Bu öğrencilerin yüzde 14.9'u Anadolu lisesinde, yüzde 16.9'u meslek lisesinde, yüzde 17.4'ü imam hatip lisesinde, yüzde 17.2'si ortaokulda, yüzde 17.6'sı imam hatip ortaokulunda ve yüzde 16'sı ise ilkokulda öğrenim görmektedir (Bkz. Tablo 1).

2.3. Veri Toplama Aracı

Araştırma kapsamında veri toplamak amacıyla Yılmaz (2012) tarafından okulların fiziki yapısının eğitim ve öğretim açısından uygunluğunu ölçmek amacıyla geliştirilen ölçek kullanılmıştır. Ölçekte 29 madde bulunmakta olup bunların 18'i okul binasının, 11'i ise okul bahçesinin eğitim öğretime uygunluğunu ölçmektedir. Ölçeğe verilen cevaplar hiç katılmıyorum, arasıra katılıyorum, çoğunlukla katılıyorum ve tamamen katılıyorum biçimindedir. Ölçek dördümlü likert tipinde olup alınabilecek en düşük puan 1 en yüksek ise 4'tür. Araştırmada ölçeğin bütünü için hesaplanan iç güvenirlik katsayısı .77'dir. Bu araştırma iç güvenirlik katsayısı .73 olarak tespit edilmiştir.

Bu ölçeğin yanında araştırmaya katılan öğrencilerin cinsiyet, kademe ve okul türü de belirlenmiştir.

2.4. Verileri Analizi

Verilerin analizinde SPSS 25.0 istatistik paket programından faydalanılmıştır. Analiz aşamasında öncelikle verilere ilişkin sıklık, yüzde, ortalama ve standart sapma değerleri hesaplanmıştır. Okulların fiziki yapısının eğitim ve öğretim açısından uygunluğunun cinsiyete göre karşılaştırılmasında bağımsız gruplar t testinden faydalanılmıştır. Okulların fiziki yapısının eğitim ve öğretim açısından uygunluğunun okul türüne ve eğitim kademesine göre karşılaştırılmasında ise tek yönlü ANOVA testinden faydalanılmıştır. Ölçeğin iç güvenirlik Cronbach Alfa ile test edilmiştir.

3. BULGULAR

Öğrencilerin, okulların fiziki yapısının eğitim ve öğretim açısından uygunluğuna ilişkin görüşleri öncelikle ortalama puanlar ve ölçek maddeleri açısından ele alınmış ardından görüşlerin cinsiyete, eğitim kademesine ve okul türüne göre değişip değişmediği test edilmiştir. Elde edilen bulgular sırasıyla sunulmuştur.

Tablo 2. Okulların Fiziki Yapısının Eğitim ve Öğretim Açısından Uygunluğu Ölçeğinden Elde Edilen Puanlara İlişkin Ortalama ve Standart Sapma Değerleri

	N	Min.	Maks.	Ort.	Ss
Toplam puan	569	1,00	4,00	2,61	,40
Okul İçi	569	1,00	4,00	2,71	,45
Okul Dışı	569	1,00	4,00	2,45	,47

Okulların fiziki yapısının eğitim ve öğretim açısından uygunluğu ölçeğinden alınabilecek en düşük puan 1 en yüksek ise 4'tür. Öğrencilerin verdikleri cevaplar göre de en düşük puan 1 en yüksek ise 4'tür. Bu ölçekten alınacak puanların orta noktası 2.5'tir. Buna göre öğrencilerin okulun genel fiziki yapısına ilişkin görüşlerinin ortalaması 2.61'dir. Bu değer öğrencilerin görüşlerinin orta olduğunu göstermektedir. Okulun binası için ortalamanın ($\bar{X}=2.71$), bahçe ortalamasından ($\bar{X}=2.45$) daha fazla olduğu görülmektedir. Buna göre öğrencilerin okul bahçelerini beğenmedikleri anlaşılmaktadır (Bkz. Tablo 2).

Tablo 3. Okul İçinin Fiziksel Yapısının Eğitim ve Öğretim Açısından Uygunluğunun Değerlendirilmesine İlişkin Öğrenci Görüşleri

	Hiç Katılmıyorum		Arasıra Katılıyorum		Çoğunlukla Katılıyorum		Tamamen Katılıyorum		Ort
	N	%	N	%	N	%	N	%	
Derslik pencere sayısının yeterlidir.	90	15,8	90	15,8	104	18,3	285	50,1	3,02
Sınıflardaki öğrenci sayısı uygundur.	153	26,9	139	24,4	103	18,1	174	30,6	2,52
Okul kütüphanesi/ kitaplığı yeterlidir	159	27,9	136	23,9	124	21,8	150	26,4	2,46
Okulun güvenliğine yönelik tedbir alınmaktadır	124	21,8	143	25,1	81	14,2	221	38,8	2,70
Okul pencerelerinde korkuluk bulunmaktadır	278	48,9	90	15,8	52	9,1	149	26,2	2,12
Dersliklerin boya-badana rengi uygundur	145	25,5	90	15,8	87	15,3	247	43,4	2,76
Bilişim teknolojileri sınıfındaki donanımın yeterlidir	286	50,3	107	18,8	81	14,2	95	16,7	1,97
Okulun tuvaletleri öğrencilerin ihtiyaçlarını karşılamaktadır	245	43,1	105	18,5	90	15,8	129	22,7	2,18
Okul binasının bölümleri (resim, müzik, teknoloji odası) yeterlidir.	200	35,1	116	20,4	99	17,4	154	27,1	2,36
Okulun bölümlerinde engelli öğrencilerle ilgili düzenlemeler yapılmıştır	231	40,6	125	22,0	66	11,6	147	25,8	2,22
Koridor genişliği öğrencilerin geçişi için uygundur	67	11,8	87	15,3	129	22,7	286	50,3	3,11
Dersliklerde bulunan yazı tahtası uygundur	153	26,9	38	6,7	78	13,7	299	52,6	2,92
Dersliklerin büyüklüğü yeterlidir	75	13,2	72	12,7	124	21,8	298	52,4	3,13
Okul merdiven derinliği uygundur	58	10,2	63	11,1	130	22,8	318	55,9	3,24
Merdivenlerde korkuluk bulunmaktadır	101	17,8	60	10,5	85	14,9	323	56,8	3,11
Sınıfın ısınmasının yeterlidir	122	21,4	118	20,7	103	18,1	226	39,7	2,76
Dersliklerin aydınlanması yeterlidir	41	7,2	80	14,1	136	23,9	312	54,8	3,26
Derslik kapısı dışa açılmaktadır	130	22,8	67	11,8	81	14,2	291	51,1	2,93

Öğrencilerin okul binasının fiziki yapısına ilişkin olarak en olumlu görüş bildiği madde “dersliklerin aydınlanması yeterlidir” ($\bar{X} = 3.26$) olmuştur. “Okul merdiven derinliği uygundur” ($\bar{X}=3.24$), “dersliklerin büyüklüğü yeterlidir” ($\bar{X}=3.13$), “koridor genişliği öğrencilerin geçişi için uygundur” ($\bar{x}=3.11$) ve “merdivenlerde korkuluk bulunmaktadır” ($\bar{X}=3.11$), maddeleri de yine öğrencilerin en olumlu görüşe sahip olduklarıdır. Bunun yanında en az olumlu görüş bildirdiği madde ise “Bilişim teknolojileri sınıfındaki donanımın yeterlidir” ($\bar{X}=1.97$) olmuştur. “Okul pencerelerinde korkuluk bulunmaktadır” ($\bar{X}=2.12$), “okulun tuvaletleri öğrencilerin ihtiyaçlarını karşılamaktadır” ($\bar{X}=2.18$), “okulun bölümlerinde engelli öğrencilerle ilgili düzenlemeler yapılmıştır” ($\bar{X}=2.22$), ve “okul binasının bölümleri (resim, müzik, teknoloji ve tasarım odası) yeterlidir” ($\bar{X}=2.36$) maddeleri de öğrencilerin en olumsuz görüşe sahip olduklarıdır (Bkz. Tablo 3).

Tablo 4. Okul Dışının Fiziksel Yapısının Eğitim ve Öğretim Açısından Uygunluğunun Değerlendirilmesine İlişkin Öğrenci Görüşleri

	Hiç Katılmıyorum		Arasına Katılıyorum		Çoğunlukla Katılıyorum		Tamamen Katılıyorum		Ort.
	N	%	N	%	N	%	N	%	
Okulun bahçesinde uygun yerlere çöp kutusu konulmaktadır	137	24,1	102	17,9	101	17,8	229	40,2	2,74
Okul kantininin ihtiyacımızı karşılar niteliktedir	274	48,2	113	19,9	65	11,4	117	20,6	2,04
Okul bahçesinde kullanılmayan okula ait bölümler bulunmaktadır	185	32,5	127	22,3	88	15,5	169	29,7	2,42
Okul zilin rahatsız edici değildir	258	45,3	91	16,0	58	10,2	162	28,5	2,21
Okul bahçesinin yeterince ağaçlandırılmıştır	251	44,1	106	18,6	68	12,0	144	25,3	2,18
Okul binasının dış boyasının uygundur	108	19,0	70	12,3	95	16,7	296	52,0	3,01
Oyun bahçesinin ihtiyacımızı karşılamaktadır	196	34,4	111	19,5	93	16,3	169	29,7	2,41
Okul bahçe duvarı yeterlidir	105	18,5	70	12,3	113	19,9	280	49,3	3,00
Okul çıkışında öğrencilerin rahatlıkla eve gidebilmeleri için gerekli trafik önlemleri alınmaktadır	212	37,3	126	22,1	91	16,0	140	24,6	2,27
Bahçe de ihtiyacı karşılayacak çeşme bulunmaktadır	463	81,4	27	4,7	22	3,9	57	10,0	1,42
Okul bahçesinin dış kapısı anayola yakın değildir	78	13,7	46	8,1	74	13,0	371	65,2	3,29

Öğrencilerin okul dışının fiziki yapısına ilişkin olarak en olumlu görüş bildiği madde “Okul bahçesinin dış kapısı anayola yakın değildir” ($\bar{X}=3.29$) olmuştur. Öğrencilerin olumlu görüşe sahip oldukları maddelerden bazıları ise “Okul binasının dış boyasının uygundur” ($\bar{X}=3.01$), “Okul bahçe duvarı yeterlidir” ($\bar{X}=3.00$) olmuştur. Öğrencilerin en olumsuz görüşe sahip oldukları madde “Bahçe de ihtiyacı karşılayacak çeşme bulunmaktadır” ($\bar{X}=1.42$) olmuştur. “Okul kantininin ihtiyacımızı karşılar niteliktedir” ($\bar{X}= 2.42$) ve “Oyun bahçesinin ihtiyacımızı karşılamaktadır” ($\bar{X}= 2.41$) ifadeleri de en olumsuz görüş beyan edilenlerdendir (Bkz. Tablo 4).

Tablo 5: Cinsiyete Göre Okulun Fiziksel Yapısının Eğitim ve Öğretim Açısından Uygunluğunun Değerlendirilmesi

	Cinsiyet	N	Ort	Ss	t	p
Toplam puan	Kız	286	2,63	,41	,816	,415
	Erkek	283	2,60	,39		
Okul İçi	Kız	286	2,73	,45	1,134	,257
	Erkek	283	2,69	,45		
Okul Dışı	Kız	286	2,45	,50	,063	,950
	Erkek	283	2,45	,45		

Tablo 5’te yer alan bulgulara göre kız ve erkek öğrenciler arasında okulun binasının, bahçesinin ve genelinin eğitim öğretime uygunluğuna yönelik görüş açısından anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır ($p>.05$). Bu bulgu cinsiyetin öğrencilerin okulun fiziki yapısına ilişkin görüşleri üzerinde etkili bir değişken olmadığını göstermektedir.

Tablo 6: Eğitim Kademesine Göre Okulun Fiziksel Yapısının Eğitim ve Öğretim Açısından Uygunluğunun Değerlendirilmesi

	Seviye	N	Ort.	Ss	F	p	Post-Hoc (Bonferroni)
Toplam Puan	A-İlkokul	91	2,84	,31	31,732	,000	A>B
	B-Ortaokul	198	2,67	,38			A>C
	C-Lise	280	2,49	,40			B>C
	Toplam	569	2,61	,40			
Okul İçi	A-İlkokul	91	3,00	,35	31,251	,000	A>B
	B-Ortaokul	198	2,74	,43			A>C
	C-Lise	280	2,59	,44			B>C
	Toplam	569	2,71	,45			
Okul Dışı	A-İlkokul	91	2,58	,41	18,889	,000	A>C
	B-Ortaokul	198	2,57	,45			B>C
	C-Lise	280	2,33	,48			
	Toplam	569	2,45	,47			

Tablo 6’da yer alan bulgulara göre ilkokul, ortaokul ve lise öğrencileri arasında okulun eğitim öğretime uygunluğuna yönelik görüş açısından anlamlı bir farklılık bulunmaktadır ($p<.05$). Farkın kaynağını belirlemek amacıyla yapılan Bonferroni testi sonucuna göre ilkokul öğrencilerinin görüşü ortaokul ve lise öğrencilerine göre daha olumludur ($p<.05$). Ortaokul öğrencilerinin görüşü de lise öğrencilerine göre daha olumludur ($p<.05$).

İlkokul, ortaokul ve lise öğrencileri arasında okulun binasının, eğitim öğretime uygunluğuna yönelik görüş açısından da anlamlı bir farklılık bulunmaktadır ($p<.05$). Bu boyutta da ilkokul öğrencilerinin görüşü ortaokul ve lise öğrencilerine göre daha olumludur ($p<.05$). Ortaokul öğrencilerinin görüşü de lise öğrencilerine göre daha olumludur ($p<.05$).

Son olarak, ilkokul, ortaokul ve lise öğrencileri arasında okul bahçesinin, eğitim öğretime uygunluğuna yönelik görüş açısından da anlamlı bir farklılık bulunmaktadır ($p<.05$). Bu boyutta da ilkokul ve ortaokul öğrencilerinin görüşü lise öğrencilerine göre daha olumludur ($p<.05$).

Sonuçlar bütüncül olarak değerlendirildiğinde ilkokul öğrencilerinin okula ilişkin görüşlerinin ortaokul ve lise öğrencilerinin görüşlerinden, ortaokul öğrencilerinin de lise öğrencilerinden daha olumlu olduğu söylenebilir. Öğrencilerin yaşı arttıkça görüşleri daha olumsuz hale gelmektedir.

Tablo 7: Okul Türüne Göre Okulun Fiziksel Yapısının Eğitim ve Öğretim Açısından Uygunluğunun Değerlendirilmesi

	Okul	N	Ort.	Ss	F	p	Post-Hoc (Bonferroni)
Toplam Puan	A-Anadolu Lisesi	85	2,48	,40	13,519	,000	F>A
	B-Meslek Lisesi	96	2,51	,47			F>B
	C-İmam Hatip Lisesi	99	2,49	,32			F>C
	D-Ortaokul	98	2,73	,36			F>E
	E-İmam Hatip Ortaokulu	100	2,62	,40			D>A
	F-İlkokul	91	2,84	,30			D>B
	Toplam	569	2,61	,40			D>C
Okul İçi	A-Anadolu Lisesi	85	2,55	,44	14,470	,000	F>A
	B-Meslek Lisesi	96	2,61	,51			F>B
	C-İmam Hatip Lisesi	99	2,62	,37			F>C
	D-Ortaokul	98	2,82	,40			F>E
	E-İmam Hatip Ortaokulu	100	2,65	,45			D>A
	F-İlkokul	91	3,00	,35			D>B
	Toplam	569	2,71	,45			D>C
Okul Dışı	A-Anadolu Lisesi	85	2,37	,49	8,061	,000	F>A
	B-Meslek Lisesi	96	2,36	,56			F>B
	C-İmam Hatip Lisesi	99	2,27	,39			F>C
	D-Ortaokul	98	2,57	,44			E>B
	E-İmam Hatip Ortaokulu	100	2,57	,46			E>C
	F-İlkokul	91	2,58	,41			D>B
	Toplam	569	2,45	,47			D>C

Tablo 7’de yer alan bulgulara göre farklı okul türlerinde öğrenim gören öğrenciler arasında okulun eğitim öğretime uygunluğuna yönelik görüş açısından anlamlı bir farklılık bulunmaktadır ($p<.05$). Farkın kaynağını belirlemek amacıyla yapılan Bonferroni testi sonucuna göre, ilkokulda öğrenim gören öğrenciler Anadolu lisesi, meslek lisesi, imam hatip lisesi ve imam hatip ortaokulunda öğrenim gören öğrencilerden daha olumlu görüşe sahiptir ($p<.05$). Ortaokulda öğrenim gören öğrenciler ise Anadolu Lisesi, meslek lisesi ve imam hatip lisesinde öğrenim gören öğrencilerden daha olumlu görüşe sahiptir ($p<.05$).

Farklı okul türlerinde öğrenim gören öğrenciler arasında okul binasının eğitim öğretime uygunluğuna yönelik görüş açısından anlamlı bir farklılık bulunmaktadır ($p<.05$). İlkokulda öğrenim gören öğrenciler Anadolu Lisesi, meslek lisesi, imam hatip lisesi ve imam hatip ortaokulunda öğrenim gören öğrencilerden daha olumlu görüşe sahiptir ($p<.05$). Ortaokulda öğrenim gören öğrenciler ise Anadolu Lisesi, meslek lisesi ve imam hatip lisesinde öğrenim gören öğrencilerden daha olumlu görüşe sahiptir ($p<.05$).

Son olarak farklı okul türlerinde öğrenim gören öğrenciler arasında okul bahçesinin eğitim öğretime uygunluğuna yönelik görüş açısından anlamlı bir farklılık bulunmaktadır ($p<.05$). İlkokulda öğrenim gören öğrenciler Anadolu Lisesi, meslek lisesi, imam hatip lisesi ve imam hatip ortaokulunda öğrenim gören öğrencilerden daha olumlu görüşe sahiptir ($p<.05$). Ortaokulda öğrenim gören öğrenciler ise Anadolu Lisesi, meslek lisesi ve imam hatip lisesinde öğrenim gören öğrencilerden daha olumlu görüşe sahiptir ($p<.05$).

Bulgulara genel olarak bakıldığında, yaş ilerledikçe görüşte azalma olduğu görülmektedir. Dolayısıyla en olumlu görüş ilkokul öğrencilerindedir. İlkokul öğrencilerine en yakın yakın görüş ortaokul öğrencilerindedir. İmam hatip ortaokulu öğrencileri görüş açısından daha çok lise öğrencilerine benzemektedir. Lise türleri arasında ise bir farklılık bulunmamaktadır.

4. TARTIŞMA VE ÖNERİLER

Bu araştırmada, farklı tür ve kademedeki öğrenim gören öğrencilerin okullarının fiziksel yapısına yönelik görüşleri belirlenmiştir. Öğrencilerin okulun genel fiziki yapısına ilişkin görüşlerinin orta düzeyde olduğu bulunmuştur. Bu sonuç Yılmaz (2012) çalışması ile uyumludur. Aynı şekilde okulun binası ile ilgili görüşler bahçe ile ilgili görüşlerden daha olumlu olduğu görülmüştür. Okul bahçeleri öğrencilerin beklenti ve ihtiyaçlarına cevap vermemektedir. Okul binası ile ilgili en olumsuz görüşler bilişim teknolojileri sınıfındaki donanım, tuvaletlerin yetersizliği, engelli öğrencilerle ilgili düzenlemelerin yetersizliği ve resim, müzik, teknoloji ve tasarım odası gibi mekânların yetersizliği ile ilgilidir. Okul dışının uygunluğu ile ilgili en olumsuz görüşler ise okul bahçesinde çeşme olmaması, bahçenin ve kantin imkânlarının yetersiz olması ile ilgilidir. Alan yazında okul bahçelerinin öğrenciler için yeterli olmadığına, yeşil alanların çok az olduğuna, görsel kalitenin, donatı elamanlarının ve peyzaj kurallarına uyumun yetersiz olduğuna dair bulgular rapor edilmiştir (Aksu ve Demirel, 2011; Akbaba ve Turhan, 2006).

Araştırmanın bulgularına göre cinsiyet öğrencilerin okulun fiziki yapısına ilişkin görüşleri üzerinde etkili bir değişken değildir. Bu sonuç alan yazındaki diğer çalışmalar ile uyumludur (Yılmaz, 2012). Öğrencilerin okullarının fiziksel yapısına yönelik görüşleri, okul tür ve kademesine göre anlamlı farklılık göstermektedir. Öğrencilerin sınıf seviyeleri arttıkça okullarının fiziksel yapısına yönelik olumlu görüşleri azalmaktadır. İlkokul öğrencilerinin okulun fiziksel yapısına ilişkin görüşlerinin ortaokul ve lise öğrencilerine göre, ortaokul öğrencilerinin de lise öğrencilerine göre daha olumlu olduğu bulunmuştur. Öğrencilerin yaşı arttıkça görüşleri daha olumsuz hale gelmektedir. Benzer bulgular Yılmaz (2012) tarafından rapor edilmiştir. Ortaokul seviyesinde sınıflar arasında anlamlı farklılıklar olduğu bulgusu bu çalışmanın bulguları ile benzerdir.

Alan yazında Yılmaz (2012) tarafından yapılan araştırmada öğrencilerin okul içi binası ile ilgili görüşleri cinsiyetlerine göre anlamlı farklılık göstermezken, okul bahçesine yönelik kız öğrencilerinin görüşlerinin erkek öğrencilere göre daha olumlu olduğu belirlenmiştir. Bununla birlikte öğrencilerin okul bina içi ile ilgili görüşleri sınıf seviyelerine göre anlamlı farklılık göstermektedir. Öğrencilerin okulun hijyeni ile ilgili görüşleri cinsiyetlerine ve sınıf seviyelerine göre anlamlı bir şekilde farklılaşmamaktadır (Yılmaz ve Yılmaz, 2014). Özdemir ve Yılmaz (2009) ilköğretim okulu öğrencilerinin büyük bir bölümünün (% 78.2) oyun alanı için okul bahçesinin ihtiyacı karşılamadığını

belirttiğini rapor etmiştir. Bahçede bitkilerin ve yeşillendirmenin yetersiz olduğu, zeminin asfalt veya beton olması ve oturma elemanlarının yetersiz olduğu diğer çalışmalarda rapor edilmiştir. Tapkı ve Canbay-Türkyılmaz (2018) ilköğretim okul binalarının ergonomi ve eğitime uygunluk açısından olmaları gereken standartlarda inşa edilmediklerini ve okullar arasında büyük farklılıklar bulunduğunu belirtmişlerdir. Okulların çevreleri ile ilişki içerisinde inşa edilmediklerini ve çevredeki öğrenci sayısının da dikkate alınmadığını rapor etmişlerdir.

Günümüzde öğretmenlerin örgün eğitimlerinde sosyo-fiziksel öğrenme ortamlarını öğrenci başarısına bağlayan bilgilere nadiren rastlanmaktadır. Sadece ilgili öğretmenler sınırlı olan literatüre maruz kaldıklarında konu ile ilgili farkındalık kazanmaktadır. Pencereilerin sınıfa doğal ışığın girmesine olanak sağlayan okullarda bile gün ışığının içeri girmesini engelleyen güneşlikler veya diğer engeller bulunmaktadır. Öğretmen eğitiminde lisans seviyesinde sosyofiziksel ortam ve öğrenme psikolojisi konusunu derslere entegre edilmelidir. Okul yöneticileri ve okul binası inşasından sorumlu birimlerde çalışanlar bu konular ile ilgili bilgilendirilmelidir.

Sonuç olarak okul, bireylerin ve toplumların öğrenme ve hayat kalitesini yükseltmek adına altyapısal hazırlıkların yapıldığı, öğrenci, öğretmen, yönetici ve velilerin birlikte zaman geçirdikleri bir ortak alandır. Okul mekânlarının sadece taş binalardan ibaret olmadığı ve eğitimde amaçlanan sonuçların alınabilmesi için okulların inşasında pedagoğ ve mimarların yanı sıra öğrenci, öğretmen ve yönetici ve veli görüşleri önemsenmelidir.

KAYNAKÇA

- Akbaba, A. ve Turhan, M. (2006). İlköğretim okul binalarının fiziksel sorunlarına ilişkin öğretmen görüşlerinin incelenmesi (Van İl Örneği). *KTÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü Sosyal Bilimler Dergisi*, 6(12), 341-357.
- Aksu, Ö. ve Demirel, Ö. (2011). Trabzon Kenti ilköğretim okul bahçelerinde tasarım ve alan kullanımları. *Turkish Journal of Forestry*, 12(1), 40-46.
- Bullock, C. (2007). *The relationship between school building conditions and student achievement at the middle school level in the Commonwealth of Virginia*. Yayınlanmamış doktora tezi. Virginia Tech University.
- Büyüköztürk, Ş., Çakmak, E.K., Akgün, Ö.E., Karadeniz, Ş. ve Demirel, F. (2017). *Bilimsel araştırma yöntemleri*. Pegem Atıf İndeksi, 1-360.
- Castaldi, B. (1994). *Educational facilities: Planning, modernization and management (4th ed.)*. Boston: Allyn & Bacon.
- Cochran, C.D., Hale, D. ve Hissam, C. (1984). Personal space requirements in indoor versus outdoor locations. *Journal of Psychology*, 117, 121-123.
- Colven, R. (1990). *The quality of the physical environment of the school and the quality of education: Conclusions of a seminar*. (ERIC Document Reproduction Service No. ED324791).
- Duncanson, E. (2003). Classroom space: Right for adults but wrong for kids. *Educational Facility Planner*, 38, 24-28.
- Edwards, L. ve Torcellini, P. (2002). *A literature review of the effects of natural light on building occupants* (Tech. Rep. No. NREL/TP-550-30769). Golden, CO: National Renewable Energy Laboratory.
- Güller, E. (2013). Çocuk kavramının felsefi antropoloji alanında ele alınması ve mimari çıkarımlar. *Dokuz Eylül Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Dergisi*, 2(3), 1-12.
- Heschong Mahone Group. (1999). *Day lighting in schools*. Fair Oaks, CA.
- Hughes, P. C. (1980). *The use of light and color in health*. In A. C. Hastings, J. Fadiman, & J. S. Gordon (Eds.), *Health for the whole person: The complete guide to holistic medicine* (pp. 71-83). Boulder, CO: Westview Press.
- Işık, H. (2004). *Öğrenme ortamlarının fiziksel düzeni. Sınıf yönetimi*. M. Şişman ve S. Turan (Ed). Ankara: Pegem Akademi.

- İslamoğlu, Ö. ve Usta, G. (2016). Herman hertzberger okullarında esneklik anlayışı. *Mimarlık Dergisi*, 390.
- Kahraman, M. (2014). İnsan ihtiyaçları ve mekansal elverişlilik kavramları perspektifinde yaşanılabilirlik algusu ve mekansal kalite. *Planlama*, 24(2), 74-84.
- Karasolak, K. ve Sari, M. (2011). Mimari özellikleri farklı okullardaki öğrenci ve öğretmenlerin okullarının binası hakkındaki görüşlerinin incelenmesi. *Cukurova University Faculty of Education Journal*, 40(3).
- Kuller, R. ve Lindsten, C. (1992). Health and behavior of children in classrooms with and without windows. *Journal of Environmental Psychology*, 12, 305–317.
- Özbayraktar, M. (2005). Bilgi teknolojilerinin öğrenim alanı planlamasına etkileri -ilköğretim okullarının derslik ve kütüphane mekânları örneğinde. *TOJET: The Turkish Online Journal of Educational Technology*, 4(3).
- Özdemir, A. ve Yılmaz, O. (2009). İlköğretim okulları bahçelerinin çocuk gelişimi ve sağlıklı yaşam üzerine etkilerinin incelenmesi. *Milli Eğitim Dergisi*, 181, 121-130.
- Simmel, G., Frisby, D. ve Featherstone, M. (1997). *Simmel on culture: Selected writings*. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Tapkı, S. ve Canbay, Ç. (2018). İlköğretim yapılarında ergonomi kavramının incelenmesi: Farklı tasarım anlayışlarına sahip iki ilkokul yapısının karşılaştırılması. *Mühendislik Bilimleri ve Tasarım Dergisi* 6(2017), 220 – 233.
- Wohlwill, J. F. ve van Vliet, W. (1985). *Habitats for children: The impacts of density*. Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum Associates.
- Wurtman, R. J. (1975). The effects of light on the human body. *Scientific American*, 233, 68–77.
- Yazıcıoğlu, Y. ve Erdoğan, S. (2004). *Spss uygulamalı bilimsel araştırma yöntemleri*. Ankara: Detay Yayıncılık.
- Yılmaz, A. (2012). İlköğretim okullarının fiziksel yapılarının eğitim ve öğretim açısından değerlendirilmesi. *Balikesir University Journal of Social Sciences Institute*, 15(28).
- Yılmaz, A. ve Yılmaz, E. G. (2014). İlköğretim okullarındaki temizlik ve hijyenin öğrenci görüşlerine göre değerlendirilmesi. *Çukurova Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 43(1), 74-89.
- Zhang, Y. ve Chen, Z. (2019). *Design for child-friendly environment in primary and secondary schools aims at safe society*. In Practice and Progress in Social Design and Sustainability (pp. 173-192). IGI Global.